

Vi magter ikke meget
at rette ud på jord,
når vandstanden er steget
i hav og bugt og fjord,
ismasserne er smeltet,
og gletcheren er væltet
i søen som en kalv,
en meter og en halv.

Der står en ko på isen,
der driver ud til havs,
og den betaler prisen
umælende og tavs
for alle vore synder,
apostelen forkynder
en hovedhjørneste
en tidlig morgen sen.

Når vandet når til hvælvet
og lukker rummet til,
så skal i efterskælvet,
om jord og himmel vil,
vi stå som fisk i stimer
i alle døgnets timer
i allersidste skrig
i dette Himmerig.

Lars Hougaard Clausen